Р Е Ш Е Н И Е
№ 3669

гр. София, 02.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 5 състав,** в публично заседание на 15.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3479** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 118 от КСО.
Образувано е по жалба на К. Д. П. от [населено място], ЕГН [ЕГН], срещу Решение № РО - 146 / 21. 01. 2014 г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № 570324/80 от 04. 10. 2013 г. на длъжностното лице от „ПО".
В жалбата се излагат съображения, за неправилно прилагане на материалния закон, тъй като спорния стаж от 01. 01. 1978 г. до 31. 03. 1978 г. е следвало да се приеме за осигурителен стаж, съобразно представеното удостоверение, тъй като стажа е бил платен. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени на Решение № РО - 146 / 21. 01. 2014 г. на директора на ТП на НОИ С. – град и да се признае правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст, при условията на § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО. Претендира разноските по делото, съобразно представен списък.

Ответникът - директора на ТП на НОИ С. – град, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление, вх. № МП -52629 от 27. 05. 2013 г., К. Д. П., е поискал отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на § 4 от

ПЗР на КСО.
С Разпореждане № 570324/80 от 04. 10. 2013 г. на ръководителя на „ПО", е отказал отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, на основание § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО, тъй като лицето не отговаряло на изискването за сбор от възрастта и осигурителния стаж 100 за мъжете за 2013 г.
С жалба вх. № ЖП-1009 от 18. 12. 2013 г., жалбоподателя, е изразил несъгласието си с горепосоченото разпореждане, като е поискала преразглеждането му, тъй като с издаденото УП-3 изх. № 93-К-103 от 28. 07. 2009 г. се доказвало, че е работил при условията на първа категория труд, съобразно § 4, т. 6 от ПКТП, като полагания стаж е бил платен.
С Решение № РО - 146 / 21. 01. 2014 г. на директора на ТП на НОИ С. – град, връчено на 21. 03. 2014 г., е оставена без уважение подадената жалба.
С жалба вх. № ЖП-205 от 01. 04. 2014 г., жалбоподателя е оспорил решението на директора на ТП на НОИ С. – град пред съда.
При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:
Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.
Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:
Оспореното решение е издадено от компетентния орган, посочен в чл. 117, ал. 3 от КСО.
По съществото си спора по настоящото дело се свежда до това, следва ли да се зачете осигурителния стаж за периода 01. 01. 1978 г. – 31. 03. 1978 г., положен на длъжността „първо лице- помощник локомотивен машинист - стажант", посочен в писмо № 127 / 10. 07. 2013 г. на [фирма] (стр. 118).
От страна на жалбоподателя се представя копие от УП-3 изх. № 93-К-103 от 28. 07. 2009 г. (стр. 120), като твърди че положения труд следва да се зачете като такъв при първа категория, на основание разпоредбите на § 4, т. 6 от ПКТП, като полагания стаж е бил платен и са внасяни осигурителни вноски.
От страна на административния орган се твърди, че за процесния период лицето се е водило на стаж и независимо, че същия е платен, не следва да се зачита тъй като е положен преди дипломирането.
В случая видно от удостоверение (стр. 117) на Държавния военноисторически архив, К. Д. П. е следвал и завършил пълния курс на ПЖИ „Т.К." – [населено място] от 13. 09. 1975 г. до 12. 07. 1978 г.
Съгласно чл. 78, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за пенсиите (отм.), зачита се за трудов стаж времето, прекарано в платен стаж, предвиден по законни разпоредби, когато е положен след дипломирането.
На основание § 9, ал. 1 от ПЗР на КСО, времето, което се зачита за трудов стаж и за трудов стаж при пенсиониране, положен до 31 декември 1999 г. съгласно действащите дотогава разпоредби, се признава за осигурителен стаж по този кодекс.
При това положение, спорния период от 01. 01. 1978 г. – 31. 03. 1978 г., е бил част от стажа на жалбоподателя, полаган преди неговото дипломиране.
Следователно още към момента на полагане на труда времето, прекарано в стаж не се е зачитало за трудов стаж, ако е преди дипломирането, както е в конкретния случай, като в този смисъл е и Решение № 4863 от 09.05.2006 г. по адм. д. № 8941/2005 г., VI

отд. на ВАС.
Съдът намира за неоснователно позоваването на Постановление № 8 от 26. 06. 1963 г. на Пленума на ВС, тъй като макар и да се сочи, че се зачита производствения стаж, същия следва да бъде след дипломирането на лицето.
Изрично в Тълкувателно решение № 68 от 01. 01. 1961 г. на ОСГК на ВС, се сочи, че съгласно § 78 от Правилника за прилагане Закона за пенсиите за трудов стаж на стажантите, които са получили две дипломи - едната след завършване на образованието, а другата след полагане на държавния изпит, се зачита времето, прекарано в платен или неплатен стаж след получаване на диплома за завършено образование.
В същото време, макар и в издаденото УП-3 изх. № 93-К-103 от 28. 07. 2009 г. (стр. 120), да се сочи, че длъжността заемана от П. е помощник локомотивен машинист, в писмо № 127 / 10. 07. 2013 г. на [фирма] (стр. 118), по повод потвърждаване на информацията отразена в горепосоченото УП, се уточнява че длъжността е помощник – локомотивен машинист – стажант. Видно е, че има разминаване в заеманите длъжности и след като е безспорно установено, че към м. 03. 1978 г. жалбоподателят не е бил завършил висшето си образование, същия само е полагал необходимия стаж преди дипломирането си, а в ПКТП не е уредено категоризирането на стажантските длъжности.
Доколкото стажа на П. е полаган преди дипломирането му, правилно същия не е зачетен и след като лицето не отговаря на изискванията на § 4, ал. 1 от ПЗР на КСО, за сбор 100 от осигурителния стаж и възраст (факти, които са безспорни), то правилно му е и отказано отпускането на пенсия за осигурителен стаж и възраст.
Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на производствените правила.
Така мотивиран, Административен съд София-град, I–во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на К. Д. П. от [населено място], ЕГН [ЕГН], срещу Решение № РО - 146 / 21. 01. 2014 г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане № 570324/80 от 04. 10. 2013 г. на длъжностното лице от „ПО”.
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: